

ROZSUDEK SOUDU (sedmého senátu)

15. října 2008 *

Ve věci T-345/05,

Ashley Neil Mote, člen Evropského parlamentu, zastoupený J. Lofthousem
a C. Hayesem, barristers, a M. Monan, solicitor,

žalobce,

proti

Evropskému parlamentu, zastoupenému H. Krückem, D. Moorem a M. Windisch,
jako zmocněnci,

žalovanému,

jejímž předmětem je návrh na zrušení rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne
5. července 2005 o zbavení žalobce poslanecké imunity,

* Jednací jazyk: angličtina.

**SOD PRVNÍHO STUPNĚ
EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ (sedmý senát),**

ve složení N. J. Forwood, předseda, D. Šváby a L. Truchot (zpravodaj), soudci,
vedoucí soudní kanceláře: K. Pocheć, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 21. února 2008,

vydává tento

Rozsudek

Právní rámec

- ¹ Podle kapitoly III protokolu o výsadách a imunitách Evropských společenství ze dne 8. dubna 1965, který je přílohou Smlouvy o vytvoření jednotné Rady a jednotné Komise Evropských společenství (Úř. věst. 1967, 152, s. 13) (dále jen „protokol“):

„Kapitola III

Členové Evropského parlamentu

Článek 8

Volný pohyb členů Evropského parlamentu, kteří jedou na místo zasedání Evropského parlamentu nebo se z něj vracejí, nepodléhá žádným omezením správní či jiné povahy.

[...]

Článek 9

Členové Evropského parlamentu nemohou být vyšetřováni, zadrženi nebo stíháni pro své názory či hlasování během výkonu své funkce.

Článek 10

V průběhu zasedání Evropského parlamentu jeho členové:

- a) na území vlastního státu požívají imunit přiznávaných členům parlamentu vlastního státu,

b) na území všech ostatních členských států nemohou být zadrženi ani soudně stíháni.

Jsou chráněni imunitou rovněž během cesty na místo zasedání Evropského parlamentu a při návratu z něj.

Imunity se nelze dovolávat v případě přistižení při činu; Evropský parlament je oprávněn svého člena imunity zbavit.“

Skutečnosti předcházející sporu

² Ashley Neil Mote, občan Spojeného království, byl v letech 1996 a 2002 příjemcem několika veřejných dávek. Od listopadu 2003 proti němu bylo zahájeno trestní stíhání z důvodu, že tyto veřejné dávky obdržel na základě nepravdivých prohlášení. V lednu 2004 byl předvolán k výslechu, dne 27. dubna 2004 mu bylo sděleno obvinění, dne 10. července 2004 mu byla doručena písemná obžaloba a shrnující popis trestných činů, pro něž je stíhán.

³ Poté, co byl v červnu 2004 zvolen poslancem Evropského parlamentu, požádal žalobce o přerušení probíhajícího trestního řízení s odvoláním na výsady a imunity, kterých požívá jako poslanec Evropského parlamentu. O přerušení rozhodl Chichester Crown Court (korunní soud v Chichester) dne 25. listopadu 2004. Tento soud měl za to, že

režim stíhání na svobodě se složením peněžitě záruky, v němž se A. N. Mote nacházel, představuje překážku volnému pohybu členů Parlamentu, a je tak v rozporu s článkem 8 protokolu.

4 Dne 3. února 2005 požádal Attorney General (generální prokurátor Anglie a Walesu) o to, aby Parlament:

- potvrdil, že trestní stíhání zahájené proti žalobci není v rozporu s protokolem, zejména s jeho článkem 8;
- v případě, že A. N. Mote požívá výsady nebo imunity podle tohoto protokolu, jej této výsady nebo této imunity zbavil.

5 Žádost byla předána výboru pro právní záležitosti Parlamentu (dále jen „výbor pro právní záležitosti“) a byla v něm projednána ve dnech 21. dubna, 24. května a 20. června 2005. A. N. Mote byl na jednání konaném výborem pro právní záležitosti dne 24. května 2005 zastoupen jiným členem Parlamentu. V písemném vyjádření předloženém tomuto výboru téhož dne (dále jen „písemné vyjádření“) požádal o zamítnutí žádosti o zbavení imunity.

6 Dne 20. června 2005 výbor pro právní záležitosti jednomyslně přijal zprávu doporučující Parlamentu, aby A. N. Motea zbavil imunity (dále jen „zpráva“). Tato zpráva obsahuje důvodovou zprávu a návrh rozhodnutí Evropského parlamentu.

- 7 Rozhodnutím ze dne 5. července 2005 rozhodlo plenární zasedání Parlamentu o zbavení imunity a nařídilo předání rozhodnutí a zprávy příslušnému orgánu Spojeného království Velké Británie a Severního Irska (dále jen „napadené rozhodnutí“).
- 8 Na základě zbavení imunity A. N. Motea, o němž rozhodl Parlament, se orgán Spojeného království pověřený vedením trestního stíhání obrátil na High Court of Justice (England & Wales) [Vrchní soud (Anglie a Walesu)] za účelem ukončení přerušení trestního stíhání. Rozhodnutím ze dne 17. října 2006 tento soud nařídil pokračovat v řízení proti žalobci.
- 9 Dne 4. května 2007 žalobce podal žádost o ochranu své imunity a svých výsad, jež byla Parlamentem zamítnuta rozhodnutím ze dne 10. července 2007.
- 10 Rozsudkem ze dne 17. srpna 2007 Portsmouth Crown Court (korunní soud v Portsmouth) prohlásil A. N. Motea vinným a následně jej rozsudkem ze dne 4. září 2007 odsoudil k trestu odnětí svobody na devět měsíců. Rozsudkem ze dne 21. prosince 2007 zamítl Court of Appeal (England & Wales) [odvolací soud (Anglie a Walesu)] odvolací důvody vznesené proti rozsudku ze dne 17. srpna, s výjimkou jednoho. Žalobce podal dne 18. ledna 2008 žádost o oprávnění podat kasační opravný prostředek.

Řízení a návrhová žádání účastníků řízení

- 11 Návrhem došlým kanceláři Soudu dne 5. září 2005 podal žalobce projednávanou žalobu.
- 12 Dne 3. listopadu 2005 žalobce požádal o anonymitu v původním řízení, která mu byla přiznána dne 14. listopadu 2005. Po obdržení vyjádření účastníků řízení na jednání konaném dne 21. února 2008 předseda sedmého senátu anonymitu zrušil.
- 13 Návrhem na vydání předběžného opatření, došlým kanceláři Soudu dne 28. prosince 2006, se žalobce domáhal odkladu vykonatelnosti napadeného rozhodnutí podle čl. 225 odst. 1 ES, článku 242 ES a článku 243 ES. Usnesením ze dne 16. března 2007 předseda Soudu návrh zamítl.
- 14 Návrhem na vydání předběžného opatření, došlým dne 8. května 2007, se žalobce znovu domáhal odkladu vykonatelnosti napadeného rozhodnutí. Tento návrh byl zamítnut usnesením předsedy Soudu ze dne 27. června 2007.
- 15 Dne 29. srpna 2007 podal žalobce třetí návrh na vydání předběžného opatření, založený na stejných důvodech, který byl zamítnut usnesením předsedy Soudu ze dne 22. listopadu 2007.

16 Žalobce navrhuje, aby Soud:

- zrušil napadené rozhodnutí,
- prohlásil v každém případě rozhodnutí za neplatné, pokud jde o zbavení takové výsady, jako je výsada uvedená v článku 8 protokolu, jelikož rozhodnutí zmiňuje pouze imunitu,
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

17 Evropský parlament navrhuje, aby Soud:

- odmítl žalobu jako nepřípustnou,
- podpůrně zamítl žalobu jako neopodstatněnou,
- uložil žalobci náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

K přípustnosti

- ¹⁸ Parlament tvrdí, že žaloba je nepřípustná, jelikož žalobce není rozhodnutím o zbavení imunity bezprostředně dotčen ve smyslu čl. 230 čtvrtého pododstavce ES, zejména v rozsahu, v němž takové rozhodnutí jeho adresátu ponechává posuzovací pravomoc.
- ¹⁹ Na podporu přípustnosti své žaloby uvádí A. N. Mote, že jestliže se se Společenstvími pojí výsady a imunity, členové Parlamentu těchto výsad a imunit požívají v souladu s článkem 5 jednacího řádu Parlamentu (Úř. věst. 2005, L 44 s. 1), a že každé rozhodnutí týkající se těchto výsad a imunit se tudíž bezprostředně dotýká dotyčného člena Parlamentu.
- ²⁰ Úvodem je třeba zkoumat, zda rozhodnutí o zbavení poslanecké imunity ze dne 5. července 2005 představuje napadnutelné rozhodnutí.
- ²¹ Z ustálené judikatury vyplývá, že Evropské společenství je společenstvím práva v tom, že ani jeho členské státy, ani jeho orgány nejsou vyňaty z možnosti přezkoumat soulad jejich aktů se základní ústavní listinou, kterou je Smlouva o ES a že tato Smlouva zavedla úplný systém procesních prostředků a řízení určený k tomu, aby byl Soudnímu dvoru svěřen přezkum legality aktů orgánů (rozsudky Soudního dvora ze dne 23. dubna 1986, *Les Verts v. Parlament*, 294/83, Recueil, s. 1339, bod 23, a ze dne 23. března 1993, *Weber v. Parlament*, C-314/91, Recueil, s. I-1093, bod 8; rozsudek Soudu ze dne 2. října 2001,

Martinez a další v. Parlament, T-222/99, T-327/99 a T-329/99, Recueil, s. II-2823, bod 48). Soudní dvůr rovněž rozhodl, že žaloba na neplatnost se ze zásady vztahuje i na akty Parlamentu (výše uvedený rozsudek Les Verts v. Parlament, bod 24).

- 22 Soudní dvůr přezkoumává na základě čl. 230 prvního pododstavce ES legalitu aktů Parlamentu, které mají právní účinky vůči třetím osobám, a za tím účelem rozlišuje dvě kategorie aktů.
- 23 Předmětem žaloby na neplatnost nemohou být akty Parlamentu, jež se týkají pouze vnitřní organizace jeho práce (usnesení Soudního dvora ze dne 4. června 1986, *Groupe des droites européennes v. Parlament*, 78/85, Recueil, s. 1753, bod 11, a ze dne 22. května 1990, *Blot a Front national v. Parlament*, C-68/90, Recueil, s. I-2101, bod 11; výše uvedený rozsudek *Weber v. Parlament*, bod 9).
- 24 Do této kategorie náleží akty Parlamentu, které buď nemají právní účinky, nebo mají právní účinky pouze uvnitř Parlamentu, pokud jde o organizaci jeho práce, a vztahují se na ně ověřovací postupy, které jsou stanoveny jeho vnitřním řádem (výše uvedený rozsudek *Weber v. Parlament*, bod 10; výše uvedený rozsudek *Martinez a další v. Parlament*, bod 52).
- 25 Naproti tomu jsou před soudem Společenství napadnutelné akty Parlamentu, jež mají právní účinky vůči třetím osobám nebo jsou určeny k tomu, aby měly právní účinky vůči třetím osobám, nebo, jinými slovy, akty, jejichž právní účinky překračují rámec vnitřní organizace práce orgánu (výše uvedený rozsudek *Weber v. Parlament*, bod 11; výše uvedený rozsudek *Martinez a další v. Parlament*, bod 53).

- 26 Soud připomenul, že členové Parlamentu jako držitelé mandátu zástupců občanů států spojených ve Společenství musejí být ve vztahu k aktu Parlamentu, jenž má právní účinky, pokud jde o podmínky výkonu zmíněného mandátu, považováni za třetí osoby ve smyslu čl. 230 prvního pododstavce ES (výše uvedený rozsudek Martinez a další v. Parlament, bod 61).
- 27 Co se týče zvláště protokolu, výsady a imunity přiznané Evropským společenstvím tímto předpisem mají pouze funkční povahu a směřují k tomu, aby nevznikaly překážky pro fungování a nezávislost Společenství (usnesení Soudního dvora ze dne 11. dubna 1989, *Générale de Banque v. Komise*, 1/88 SA, Recueil, s. 857, bod 9, a ze dne 13. července 1990, *Zwartveld a další*, C-2/88 IMM, Recueil, s. I-3365, bod 19).
- 28 Ačkoli byly výsady a imunity uděleny výlučně v zájmu Společenství, nic to nemění na tom, že byly výslovně přiznány úředníkům a ostatním zaměstnancům orgánů Společenství, jakož i členům Parlamentu. Skutečnost, že výsady a imunity jsou stanoveny ve veřejném zájmu Společenství odůvodňuje pravomoc danou orgánům případně imunity zbavit, avšak neznamená, že tyto výsady a imunity jsou přiznány Společenství, a nikoli bezprostředně jeho úředníkům, jiným zaměstnancům a poslancům Parlamentu. Protokol tak vytváří ve prospěch uvedených osob subjektivní právo, jehož dodržování je zajištěno právem podat žalobu stanoveným v článku 230 ES (viz obdobně rozsudek Soudního dvora ze dne 16. prosince 1960, *Humblet v. Belgický stát*, 6/60, Recueil, s. 1125).
- 29 Je třeba konstatovat, že rozhodnutí, kterým Parlament zbavuje imunity jednoho ze svých členů, má právní účinky, které překračují rámec jeho vnitřní organizace, jelikož umožňuje stíhání dotyčného člena Parlamentu pro uvedené skutky.

30 Podmínky výkonu mandátu dotyčného člena Parlamentu jsou dotčeny takovým rozhodnutím, které umožňuje, aby bylo zahájeno trestní řízení nebo bylo pokračováno v trestním řízení proti tomuto poslanci a případně aby bylo toto řízení bylo doprovázeno opatřeními omezujícími svobodu, které mohou bránit výkonu jeho poslaneckého mandátu. V projednávané věci napadené rozhodnutí umožnilo orgánu Spojeného království pověřenému trestním stíháním požádat o ukončení přerušení trestního řízení vedeného proti A. N. Moteovi, čemuž bylo vyhověno usnesením High Court of Justice (England & Wales) ze dne 17. října 2006.

31 Napadené rozhodnutí tak musí být považováno za akt, jenž má právní účinky vůči třetím osobám nebo je určen k tomu, aby měl právní účinky vůči třetím osobám. Z toho plyne, že v souladu s kritérii vymezenými Soudním dvorem ve výše uvedeném rozsudku *Weber v. Parlament*, musí být možné, aby soud Společenství přezkoumal jeho legalitu v souladu s čl. 230 prvním pododstavcem ES.

32 Co se týče námitky vycházející z nepřípustnosti žaloby uplatněné Parlamentem podle ustanovení čl. 230 čtvrtého pododstavce ES, je třeba konstatovat, že Parlament připouští, že žalobce je osobně dotčen, avšak zpochybňuje jeho bezprostřední dotčení.

33 Podle ustálené judikatury bezprostřední dotčení vyžaduje, aby předmětné opatření Společenství přímo zakládalo následky pro právní postavení jednotlivce a adresátům tohoto opatření pověřeným jeho provedením neponechávalo žádnou volnost uvážení, a naopak, aby toto provedení bylo čistě automatické povahy a vyplývalo výlučně z úpravy Společenství, aniž by bylo třeba použít další prostředkující předpisy (viz rozsudek Soudního dvora ze dne 5. května 1998, *Glencore Grain v. Komise*, C-404/96 P, Recueil, s. I-2435, bod 41 a citovaná judikatura; rozsudky ze dne 29. června 2004, *Front national v. Parlament*, C-486/01 P, Sb. rozh. s. I-6289, bod 34, a ze dne 2. května 2006, *Regione Siciliana v. Komise*, C-417/04 P, Sb. rozh. s. I-3881, bod 28).

- 34 V projednávané věci chrání imunita stanovená v člancích 9 a 10 protokolu členy Parlamentu před některými opatřeními, která by mohla bránit výkonu jejich funkcí, takže rozhodnutí o zbavení imunity mění právní situaci člena Parlamentu již v důsledku zrušení této ochrany tím, že obnovuje jeho postavení osoby podléhající obecnému právu členských států, a vystavuje jej tak – aniž by bylo zapotřebí jakéhokoli prostředkujícího předpisu – opatřením, zejména zadržení a soudnímu stíhání, zavedeným tímto obecným právem. Z toho vyplývá, že žalobce je bezprostředně dotčen napadeným rozhodnutím.
- 35 Posuzovací pravomoc ponechaná vnitrostátním orgánům po zbavení imunity, pokud jde o pokračování nebo zastavení stíhání proti členu Parlamentu, nemá vliv na bezprostřední dotčení právní situace tohoto člena Parlamentu, jelikož účinky spojené s rozhodnutím o zbavení imunity se omezují na zrušení ochrany, které požíval na základě svého postavení jako poslance, a nevyžadují žádné doplňující prováděcí opatření.
- 36 Z předcházejícího vyplývá, že žaloba na neplatnost musí být prohlášena za přípustnou.

K věci samé

- 37 Na podporu své žaloby na neplatnost A. N. Mote uplatňuje čtyři žalobní důvody. Ve svém prvním žalobním důvodu, vycházejícím z nesprávného právního posouzení, žalobce tvrdí, že Parlament měl konstatovat, že byla porušena výsada poskytnutá článkem 8 protokolu. Druhý žalobní důvod sestává ze dvou částí. První část je založena na porušení jednacího řádu Parlamentu z důvodu názoru, který Parlament vyjádřil ohledně důvodnosti stíhání zahájeného proti A. N. Moteovi. Podle druhé části žalobce tvrdí, že Parlament nezohlednil nestranně a úplně skutečnosti a argumenty, které žalobce předložil výboru pro právní záležitosti. Třetí žalobní důvod je založen na neexistenci úplného a odpovídajícího odůvodnění napadeného rozhodnutí. Poslední

žalobní důvod vychází z nedůvodné a nepřiměřené povahy rozhodnutí. Podle žalobce měly argumenty, které uvedl, vést k odmítnutí zbavit jej imunity.

K nesprávnému právnímu posouzení

Argumenty účastníků řízení

38 Žalobce tvrdí, že napadené rozhodnutí je právně nesprávné, jelikož Parlament měl konstatovat porušení výsady, které žalobce požíval na základě článku 8 protokolu. Údajně je totiž třeba rozlišovat mezi výsadou uznanou článkem 8 týkající se volného pohybu člena Parlamentu a imunitou zakotvenou v článku 10, který se týká jeho nedotknutelnosti v případě soudního stíhání. V projednávané věci povaha stíhání na svobodě se složením peněžité záruky v trestním právu ve Spojeném království podle žalobce zasahuje do výsady stanovené v článku 8, jelikož obviněný musí být vnitrostátnímu soudu k dispozici. Účast na zasedáních Parlamentu, ale i na jeho práci ve výborech by tak byla závislá na posuzovací pravomoci soudu, což by představovalo omezení volného pohybu členů Parlamentu a ohrožení nezávislosti Parlamentu bez ohledu na ochotu ke spolupráci projevenou soudními orgány Spojeného království. Tento výklad článku 8 údajně Chischester Crown Court vedl k přerušení trestního řízení do doby, než Parlament odpověděl na žádost o zbavení imunity. Přijetím rozdílného výkladu článku 8 v odůvodnění zprávy a tím, že nerozhodl o zbavení výsady, se Parlament údajně dopustil nesprávného právního posouzení.

- 39 Parlament má za to, že tento žalobní důvod není opodstatněný. Vysvětluje, že pouze odpověď na žádost o zbavení imunity. Uvádí, že důvodová zpráva výboru pro právní záležitosti nutně neodráží jeho názor jakožto orgánu a uvádí výklad, který podává ohledně článků 8 a 10 protokolu, přičemž zdůrazňuje funkční povahu těchto ustanovení.
- 40 Podle Parlamentu článek 8 protokolu, přijatý v době, kdy pohyb ve Společenství nebyl tak snadný jako dnes, má za cíl bránit veškerým překážkám správní, policejní nebo celní povahy bránícím pohybu člena Parlamentu. Jako takový údajně nepřiznává soudní imunitu. Pokud jde o článek 10 protokolu, ten stanoví nedotknutelnost členů Parlamentu za jednání, kterých se dopustí na území vlastního státu nebo na území všech ostatních členských států, kromě názorů či hlasování během výkonu funkce, na které se vztahuje článek 9. Mimoto na základě článku 10 se poslanci těší imunitě během cesty na místo zasedání Parlamentu a při návratu z něj. Tato ustanovení by byla irelevantní, kdyby výsada poskytnutá článkem 8 mohla bránit soudnímu stíhání. Parlament dodává, že člena Parlamentu není možno zbavit na základě článku 10 žádné výsady, kterou přiznává článek 8.
- 41 Co se týče možnosti bránit činnosti Evropského parlamentu, která by údajně byla ponechána vnitrostátnímu soudu, kdyby tento soud mohl kontrolovat pohyb žalobce, Parlament připomíná, že vztahy mezi členskými státy a orgány Společenství se řídí zásadou loajální spolupráce podle článku 10 ES. Vnitrostátní soudní orgány jsou povinny v maximální možné míře podporovat řádné fungování orgánů Společenství a dodržovat jejich výsady, jak to učinil soud Spojeného království, a pokud tak neučiní, členský stát by se za to mohl zodpovídat před soudy Společenství.
- 42 Žalobce připouští, že výsady a imunity Společenství mají především funkční povahu, a popírá, že kdy ustanovení článku 8 kladl na roveň absolutní imunitě vůči trestnímu stíhání. Nicméně vysvětluje, že se nadále domnívá, že výklad, který je třeba podat ohledně výsady přiznané v článku 8, je velmi široký a že za zvláštních okolností může

bránit stíhání, jehož povaha s sebou nese opatření omezující svobodu. Tato výsada podle něj zabraňuje zásahům do funkcí poslance způsobem zcela rozdílným od ustanovení článku 10.

- 43 Parlament se domnívá, že je třeba odmítnout výklad, který A. N. Mote podává ohledně článku 8, jelikož zákaz omezení pohybu poslance nemůže přinášet ochranu větší, než je imunita přiznaná článkem 10. V takovém případě by imunita přiznaná poslanci byla absolutní, neboť výsady nelze, na rozdíl od imunity, zbavit.

Závěry Soudu

- 44 Žalobce Parlamentu vytýká, že nekonstatoval, že je chráněn výsadou zavedenou článkem 8 protokolu a že tato výsada byla stíháním zahájeným proti němu porušena, zatímco přísluší Parlamentu, a nikoli vnitrostátnímu soudu, rozhodnout v této záležitosti o tom, zda je tu nebezpečí, že soudní řízení bude bránit výkonu poslaneckých funkcí člena Parlamentu.

- 45 Z článku 10 posledního pododstavce protokolu, podle kterého Evropský parlament je oprávněn svého člena imunity zbavit, vyplývá, že Parlament má pravomoc rozhodnout o žádosti zbavit evropského poslance imunity. Články 6 a 7 jednacího řádu Parlamentu tento předpis doplňují tím, že upřesňují pravidla, kterými se řízení o zbavení imunity řídí.

46 Naproti tomu neexistuje ani v protokolu, ani v jednacím řádu Parlamentu pravidlo ustavující Parlament jako autoritu příslušnou k rozhodování o existenci výsady stanovené v článku 8 protokolu.

47 Mimoto je třeba uvést, že články 8 a 10 protokolu nemají tutéž působnost.

48 Soudní dvůr rozhodl, že čl. 8 první pododstavec protokolu v důsledku zakazuje, aby členské státy vytvářely, zejména svou praxí v daňové oblasti, správní omezení volného pohybu členů Parlamentu (rozsudek Soudního dvora ze dne 15. září 1981, *Bruce of Donington*, 208/80, Recueil, s. 2205, bod 14). Jak uvádí toto ustanovení, výsada má za cíl zajistit výkon volného pohybu členů Parlamentu, kteří jedou na místo zasedání Parlamentu nebo se z něj vracejí.

49 Je však třeba zdůraznit, že ačkoli v čl. 8 prvním pododstavci, který se týká omezení správní „či jiné“ povahy, nejsou tato omezení vyjmenována taxativně, nezahrnují ta omezení, která vyplývají ze soudního stíhání, jelikož tato omezení spadají do působnosti článku 10, který vymezuje právní režim imunit, kromě zvláštní oblasti hlasování či názorů poslanců během výkonu funkce, upravené v článku 9. Soudní stíhání je totiž výslovně uvedeno v čl. 10 prvním pododstavci písm. b) protokolu jako stíhání, kterému člen Parlamentu v průběhu zasedání Parlamentu nepodléhá na území všech ostatních členských států, jakož i na území vlastního členského státu. Stejně tak podle čl. 10 prvního pododstavce písm. a) protokolu člen Parlamentu po téže období požívá na území vlastního státu imunit přiznávaných členům parlamentu vlastního státu, z nichž některé poslance národních parlamentů chrání před soudním stíháním, které by proti nim mohlo být vedeno. Konečně čl. 10 druhý pododstavec stanoví, že členové Parlamentu jsou chráněni imunitou rovněž během cesty na místo zasedání Parlamentu a při návratu z něj. Existence tohoto ustanovení, které stejně jako čl. 8 první pododstavec protokolu chrání členy Parlamentu před zásahy do jejich volného pohybu, potvrzuje, že omezení uvedená tímto posledně uvedeným ustanovením nezahrnují

veškeré možné zásahy do volného pohybu členů Parlamentu, a že, jak uvádějí výše zkoumaná ustanovení článku 10, soudní stíhání musí být považováno za spadající do právního režimu zavedeného posledně uvedeným článkem.

50 Článek 10 protokolu tak má za cíl zajistit nezávislost členů Parlamentu tím, že zabrání tomu, aby na ně v průběhu zasedání Parlamentu byl činěn nátlak spočívající v hrozbě zadržení nebo soudního stíhání (usnesení předsedy Soudu ze dne 2. května 2000, Rothley a další v. Parlament, T-17/00 R, Recueil, s. II-2085, bod 90).

51 Účelem článku 8 protokolu je ochrana členů Parlamentu před jinými než soudními omezeními jejich volného pohybu.

52 Jelikož není tvrzeno, že rizika zásahu do výkonu poslaneckých funkcí A. N. Motea tkví v omezeních jiné povahy, nežli jsou omezení vyplývající ze stíhání zahájeného soudními orgány jeho země původu, je třeba konstatovat, že se Parlament nedopustil žádného nesprávného právního posouzení tím, že rozhodl zbavit A. N. Motea imunity, aniž by rozhodl o výsadě, která je mu přiznána v jeho postavení člena Parlamentu, a rovněž aniž by rozhodl, že v projednávané věci byl porušen článek 8.

53 Z předcházejícího vyplývá, že tento žalobní důvod musí být zamítnut.

K vyjádření názoru výboru pro právní záležitosti ohledně vhodnosti stíhání, čímž byl porušen jednací řád Parlamentu, a k nedostatku nestranného a úplného zohlednění skutečností a argumentů

Argumenty účastníků řízení

54 Žalobní důvod uplatněný žalobcem se dělí na dvě části.

– K první části, vycházející z porušení jednacího řádu Parlamentu a z vyjádření názoru ohledně důvodnosti stíhání

55 Žalobce tvrdí, že podle čl. 7 odst. 7 jednacího řádu Parlamentu výbor pro právní záležitosti nemohl ve své zprávě rozhodnout o důvodnosti stíhání vedeného proti němu. Porušení tohoto ustanovení podle žalobce ovlivňuje platnost napadeného rozhodnutí. Žalobce dodává, že názor vyjádřený Parlamentem v téže zprávě postrádá vztah k vyjádřením, která k této otázce vyslovil.

56 Parlament namítá, že žalobní důvod je zjevně neopodstatněný. Zdůrazňuje, že důvodová zpráva obsažená ve zprávě byla vyhotovena s výlučnou odpovědností zpravodaje a že stanovisko jím vyjádřené nemůže být uplatněno ke zpochybnění usnesení přijatého Parlamentem. V každém případě se hodnocení použitá zpravodajem netýkají opodstatněnosti stíhání, nýbrž jeho důvodnosti.

– K druhé části, vycházející z nedostatku nestranného a úplného zohlednění skutečností a argumentů

57 Žalobce tvrdí, že nic ve zprávě výboru pro právní záležitosti neukazuje, že tento výbor, a tudíž Parlament, přezkoumal účinným a odpovídajícím způsobem argumenty ve věci samé, které žalobce vznesl. Tento nedostatek údajně brání právu žalobce seznámit se se závěry, ke kterým výbor pro právní záležitosti dospěl, a z tohoto důvodu způsobuje, že je rozhodnutí stíženo neplatností.

58 Parlament tento žalobní důvod považuje za neopodstatněný. Připomíná, že podle ustanovení čl. 7 odst. 3 jeho jednacího řádu měl A. N. Mote možnost podat výboru pro právní záležitosti bližší vysvětlení, když se nechal dne 24. května 2005 zastupovat jiným členem Parlamentu. Uvádí, že napadené rozhodnutí ve své preambuli výslovně zmiňuje toto slyšení.

Závěry Soudu

– K první části tohoto žalobního důvodu

59 Úvodem je třeba konstatovat, že se Parlament tím, že se řídil návrhem svého výboru pro právní záležitosti, který mu doporučil zbavit A. N. Motea imunity, a tím, že v napadeném rozhodnutí zprávu tohoto výboru uvádí, aniž by vyjádřil výhrady k obsahu důvodové zprávy obsažené v tomto dokumentu, ztotožnil s důvody zprávy.

Z toho vyplývá, že kritika formulovaná v první části tohoto žalobního důvodu musí být považována za kritiku směřující proti důvodům napadeného rozhodnutí.

⁶⁰ Článek 7 odst. 7 jednacího řádu Parlamentu stanoví, že „[se] výbor [pro právní záležitosti] [...] za žádných okolností nesmí vyslovit o vině nebo o nevině [člena Parlamentu] ani o tom, zda názory nebo činy, které mu jsou přisuzovány, odůvodňují trestní stíhání, a to ani v případě, že se při posuzování žádosti podrobně seznámil se skutkovým stavem daného případu“.

⁶¹ Je třeba zkoumat, zda výbor pro právní záležitosti ve své zprávě zaujal stanovisko ve prospěch zahájeného stíhání a zda se vyjádřil ohledně viny A. N. Motea. V bodě II.2 zprávy zpravodaj nejprve konstatuje „podloženou“ povahu bodů obžaloby. Toto posouzení, které vyjadřuje názor zpravodaje na dostatečně odůvodněnou povahu stíhání zahájeného proti A. N. Moteovi, nemůže být pokládáno za názor vyslovený ohledně viny nebo důvodnosti tohoto stíhání. Totéž dále platí, v bodě II.3, ohledně čistě objektivního zjištění ze strany zpravodaje týkajícího se závažnosti protiprávního jednání ve Spojeném království a ve většině členských států. Konečně tím, že v témže bodě tvrdil, že „stíhání zjevně bylo zahájeno“, zpravodaj pouze uvedl, že se stíhání nachází v pokročilém stadiu a zřejmě povede k soudnímu jednání, aniž by předjímal výsledek řízení.

⁶² Z předcházejícího vyplývá, že článek 7 jednacího řádu Parlamentu nebyl porušen, a že první část tohoto žalobního důvodu tudíž musí být zamítnuta.

– K druhé části žalobního důvodu

⁶³ Argumenty ve věci samé, o kterých žalobce tvrdí, že nebyly Parlamentem skutečně nebo odpovídajícím způsobem přezkoumány, jsou tyto: opožděnost stíhání vedeného proti němu, která má údajně za následek narušení řádného fungování Parlamentu, v rozporu s článkem 10 ES; způsob, jakým orgány Spojeného království zpracovávaly žádost zbavit jej imunity; nejasnost žádosti o zbavení imunity, pokud jde o závažnost vytýkaných skutečností a důvodnost stíhání; možnost, aby Parlament zbavil výsady.

⁶⁴ Co se zaprvé týče nezohlednění žalobního důvodu vycházejícího ze zpoždění, kterým je dotčeno stíhání vedené vnitrostátními soudními orgány proti A. N. Moteovi, toto zpoždění podle žalobce bránilo výkonu jeho poslaneckého mandátu, a tudíž fungování Parlamentu, což způsobilo porušení zásady loajální spolupráce, stanovené v článku 10 ES, ze strany Spojeného království.

⁶⁵ Je třeba uvést, že Parlament tím, že uvedl, že nic neumožňuje pochybovat o tom, co tvrdil Attorney general, podle kterého „názory nebo politická odpovědnost A. N. Motea nijak neovlivňují stíhání a [...] vyšetřování je vedeno co možná nejrychleji“, a že Chichester Crown Court by mohl podat žádost o zbavení imunity v případě, že „by měl pochybnosti o záměrech prokurátora nebo každého dalšího zúčastněného, (což zjevně není tento případ)“, odmítl implicitně, avšak jistě, žalobní důvod vycházející ze zpoždění. Měl za to, že při zahájení stíhání neexistovala žádná vůle bránit výkonu poslaneckého mandátu A. N. Motea, přičemž se opírá nejen o informace, které poskytl Attorney general, nýbrž rovněž o analýzu Chichester Crown Court.

⁶⁶ Je třeba dodat, že z argumentů vznesených žalobcem před výborem pro právní záležitosti nevyplývá, že doba vyšetřování, a tudíž zpoždění, ke kterému došlo v jeho hlavním líčení před trestním soudem, svědčí o vůli narušit jeho činnost poslance

Evropského parlamentu. Vyjádření formulovaná A. N. Motem totiž odpovídají tomu, co tvrdil Attorney general, že doba vyšetřování byla způsobena skrýváním informací z jeho strany, zejména pokud jde bankovní účet na ostrově Man a jeho nedostatečnou spolupráci. A. N. Mote uvedl, že popírá, že odmítl spolupracovat s vyšetřovateli a že si přál zachovat mlčení, jak jej k tomu opravňuje právo na obhajobu. Mimoto se domníval, že vyšetřovatelé jednali s neomluvitelným zpožděním, pokud jde o dotázání banky Barclays na ostrově Man. Žádná z těchto skutečností nemohla prokazovat jakoukoli vůli narušit jeho činnost poslance Evropského parlamentu.

⁶⁷ Co se zadruhé týče postoje orgánů Spojeného království v souvislosti s žádostí o zbavení imunity, je třeba poznamenat, že Parlament uvedl, že není pochyb, že žádost byla podána v předepsané formě. Parlament tímto zohlednil argumenty žalobce související se způsobem, jakým bylo přistupováno k žádosti o zbavení imunity, a vyvodil z nich, že žádný z nich nebrání přezkoumání této žádosti.

⁶⁸ Zatřetí je třeba konstatovat, že Parlament nezaujal stanovisko k argumentům týkajícím se nejasnosti žádosti o zbavení imunity, včetně ohledně důvodnosti stíhání a závažnosti vytýkaných protiprávních jednání. Parlament tak nevyjádřil žádné posouzení důvodnosti stíhání, které by vyplývalo z přezkumu tohoto žalobního důvodu, a jednal tak v souladu s čl. 7 odst. 7 svého jednacího řádu.

⁶⁹ Konečně, pokud jde žalobní důvod vycházející z možnosti, aby Parlament zbavil svého člena výsady zavedené článkem 8 protokolu, nedopustil se Parlament žádného nesprávného právního posouzení, jak bylo ukázáno výše v bodech 44 až 52, když rozhodl o imunitě A. N. Motea, aniž by rozhodl o výsadě, která mu byla přiznána v jeho postavení člena Parlamentu, a rovněž aniž by rozhodl, že v projednávané věci byl porušen článek 8. Není-li dána pravomoc Parlamentu ke zbavení výsady stanovené v článku 8, nemůže mu být vytýkáno, že nezohlednil argumenty uvedené v tomto ohledu.

70 Z předcházejícího vyplývá, že není prokázáno, že napadené rozhodnutí nezohlednilo skutečně nebo odpovídajícím způsobem skutečnosti a argumenty uplatněné žalobcem.

71 Z toho vyplývá, že druhá část žalobního důvodu musí být zamítnuta.

K neexistenci úplného a odpovídajícího odůvodnění

Argumenty účastníků řízení

72 Žalobce tvrdí, že Parlament je povinen odůvodnit rozhodnutí o zbavení imunity. Nedostatek odůvodnění podle něho porušuje demokratické požadavky, kterým Evropský parlament podléhá podle článku 6 EU, ale i na základě zásady transparentnosti jeho činností, která je obsažena v jeho jednacím řádu.

73 V projednávané věci žalobce soudí, že zpráva výboru pro právní záležitosti poskytuje odůvodnění napadeného rozhodnutí, ale popírá jeho úplnou a odpovídající povahu, jelikož nebyly přezkoumány všechny argumenty předložené ve prospěch zachování jeho imunity. Podle žalobce předchozí rozhodovací praxe Parlamentu v oblasti imunity měla vést k odpovídajícímu odůvodnění, zatímco poskytnuté odůvodnění neumožňuje ani čtenářům rozhodnutí porozumět důvodům, které vedly k jeho přijetí, ani účastníkům řízení posoudit jeho platnost a případně toto rozhodnutí napadnout.

74 Parlament navrhuje zamítnutí tohoto žalobního důvodu.

Závěry Soudu

75 Je třeba připomenout, že na základě článku 21 statutu Soudního dvora a čl. 44 odst. 1 písm. c) jednacího řádu Soudu musí všechny žaloby uvádět předmět sporu a stručný popis dovolávaných žalobních důvodů. Podle ustálené judikatury je pro to, aby byla žaloba přípustná, nezbytné, aby hlavní skutkové a právní okolnosti, na kterých je založena, vyplývaly, přinejmenším stručně, ale uceleně a srozumitelně, z textu samotné žaloby. Ačkoliv obsah žaloby lze podpořit a doplnit v konkrétních bodech odkazy na určité výňatky z písemností, které tvoří její přílohu, obecný odkaz na ostatní písemnosti, byť přiložené k žalobě, nemůže zhojit neexistenci základních prvků právní argumentace, které podle výše uvedeného ustanovení musejí být uvedeny v žalobě (rozsudek Soudního dvora ze dne 31. března 1992, *Komise v. Dánsko*, C-52/90, Recueil, s. I-2187, bod 17; usnesení Soudu ze dne 29. listopadu 1993, *Koelman v. Komise*, T-56/92, Recueil, s. II-1267, bod 21, a ze dne 21. května 1999, *Asia Motor France a další v. Komise*, T-154/98, Recueil, s. II-1703, bod 49, rozsudek Soudu ze dne 17. září 2007, *Microsoft v. Komise*, T-201/04, Sb. rozh. s. II-3601, point 94). Soudu tudíž nepřisluší vyhledávat a určovat žalobní důvody a argumenty v přílohách, které by mohl pokládat za důvody představující základ žaloby, neboť přílohy mají čistě důkazní a pomocnou funkci (rozsudek Soudu ze dne 7. listopadu 1997, *Cipeke v. Komise*, T-84/96, Recueil, s. II-2081, bod 34, a výše uvedený rozsudek *Microsoft v. Komise*, bod 94).

76 V projednávané věci žalobce uplatňuje nedostatek úplného a odpovídajícího odůvodnění napadeného rozhodnutí, aniž by uváděl otázky, ohledně nichž se domnívá, že postrádaly odůvodnění. Žaloba se omezuje na připomenutí nezbytnosti, aby moderní demokratická instituce odůvodnila svá rozhodnutí úplným a odpovídajícím způsobem a přezkoumala všechny vznesené otázky, jakož i důležitosti takového odůvodnění. A. N. Mote neuvádí skutkové a právní okolnosti, které podle něj vyžadují dodatečná posouzení ze strany Parlamentu. Jediná konkrétně formulovaná vytýkaná skutečnost se

týká vyjádření názorů v rozporu s čl. 7 odst. 7 jednacího řádu Parlamentu, které je předmětem první části druhého žalobního důvodu, zamítnuté tímto rozsudkem.

77 Z předcházejícího vyplývá, že tento žalobní důvod musí být prohlášen za nepřipustný.

K nedůvodné a nepřiměřené povaze rozhodnutí

Argumenty účastníků řízení

78 Žalobce tvrdí, že argumenty, které vznesl proti zbavení imunity měly Parlament podnítit k tomu, aby přijal důvodné a přiměřené rozhodnutí, a tudíž zbavení imunity odmítl. Žalobce odkazuje na argumenty uvedené v písemném vyjádření, které je přílohou žaloby, přičemž uvádí, že nebudou uvedeny v plném znění.

79 Žalobce uvádí, že vzhledem k nedostatku objektivního důvodu odůvodňujícího odmítnutí argumentu týkajícího se zpoždění jej nemohl žádný rozhodovací orgán důvodně zbavit imunity a že Parlament měl zbavení výsady nebo imunity odmítnout.

80 Vznáší otázku pravomoci Parlamentu zbavit výsady, a nikoli imunity, když jednací řád Parlamentu ohledně zbavení výsady mlčí.

- 81 Žalobce zdůrazňuje, že úplný a relevantní přezkum jeho argumentů by Parlament nevedl k rozhodnutí zbavit jej imunity, a odkazuje na zprávu výboru pro právní záležitosti ve věci Sichrowsky k odůvodnění tvrzení, že Parlament takovou presumpci používá v případě *fumus persecutionis*.
- 82 Žalobce trvá na opožděnosti stíhání zahájeného proti němu, která podle něho narušuje činnosti Parlamentu a porušuje zásadu loajální spolupráce mezi orgány Společenství a členskými státy. Vysvětluje, že by si přál seznámit se s analýzou Parlamentu k tomuto bodu.
- 83 Konečně v replice tvrdí, že výbor pro právní záležitosti nepřezkoumal žádosti o dodatečné informace vyjádřené v jeho písemném vyjádření.
- 84 Parlament má za to, že žalobní důvod není opodstatněný.

Závěry Soudu

- 85 Pokud jde o žalobní důvod vycházející z nepřezkoumání žádostí o dodatečné informace vyjádřených v písemném vyjádření, předloženém ve fázi repliky, je třeba připomenout, že z ustanovení čl. 44 odst. 1 písm. c) ve spojení s čl. 48 odst. 2 jednacího řádu vyplývá, že žaloba musí uvádět předmět sporu a obsahovat stručný popis žalobních důvodů a že nové důvody nelze předkládat v průběhu řízení, ledaže by se zakládaly na právních a skutkových okolnostech, které vyšly najevo v průběhu řízení. Nicméně žalobní důvod, který je rozšířením důvodu dříve přímo nebo implicitně uvedeného v žalobě a který je s ním úzce spjat, musí být prohlášen za přípustný (rozsudek Soudu ze dne 20. září 1990,

Hanning v. Parlament, T-37/89, Recueil, s. II-463, bod 38). Analogické řešení platí i ve vztahu k výtce dovolávané na podporu žalobního důvodu (rozsudek Soudu ze dne 21. března 2002, Joynson v. Komise, T-231/99, Recueil, s. II-2085, bod 156).

86 V projednávané věci žalobce vznáší poprvé ve své replice výtku vycházející z toho, že výbor pro právní záležitosti nepřezkoumal jeho žádosti nebo otázky určené k získání podrobnějších informací. Tato výtka, která se týká specificky projednání žádosti o zbavení imunity výborem pro právní záležitosti, a nikoli přezkumu skutečností, které měly být zohledněny Parlamentem při přijetí napadeného rozhodnutí, nemůže být chápána tak, že zakládá rozšíření vytýkaných skutečností uvedených v žalobě.

87 Tato výtka tak musí být prohlášena za nepřipustnou.

88 Co se týče výtky vycházející z toho, že argumenty vznesené v písemném vyjádření měly Parlament vést k tomu, aby přijal důvodné a přiměřené rozhodnutí tím, že by rozhodl o odmítnutí zbavit imunity, je třeba konstatovat, že tyto argumenty nejsou uvedeny v žalobě a že žalobce odkazuje na toto písemné vyjádření, které je předloženo v příloze. V souladu s ustálenou judikaturou citovanou v bodě 75 výše Soudu nepřísluší vyhledávat a určovat žalobní důvody a argumenty v přílohách, které by mohl pokládat za důvody představující základ žaloby.

89 Tato výtka tedy musí být prohlášena za nepřipustnou, s výjimkou té její části, která se vztahuje na zpoždění způsobené vnitrostátními soudními orgány. Jelikož však Soud o tomto posledně uvedeném argumentu již rozhodl výše v bodech 64 až 66, je třeba ji zamítnout jako neopodstatněnou.

90 Z výše uvedeného vyplývá, že tento žalobní důvod musí být prohlášen zčásti za nepřipustný a zčásti za neopodstatněný, a že žaloba musí být zamítnuta.

K nákladům řízení

- 91 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že Parlament požadoval náhradu nákladů řízení a žalobce neměl ve věci úspěch, je důvodné uložit posledně uvedenému náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů

Soud (sedmý senát)

rozhodl takto:

- 1) **Žaloba se zamítá.**
- 2) **Ashley Neil Mote ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropským parlamentem.**

Forwood

Šváby

Truchot

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 15. října 2008.

Vedoucí soudní kanceláře

Předseda

E. Coulon

N. J. Forwood